

16-03-2024 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

16-03-2024 Τῆ Παρασκευῇ Ἑσπέρας.

† Σάββατον τῆς Τυρινῆς.

† Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [*καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτησι*]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠχος λδ' Νη

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον
μου προ σχες τη φω νη της δε η σε ως μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου
σον μου Κυ ρι ε
Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ε παρ
σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη

ει σακουσον μου Κυ υ ρι ε ⲛ

ⲛ^N Θου Κυ ρι ε φυ λακην τω στο μα τι

μου ⲛ και θυ ραν πε ρι ο χης περι τα χει ει

λη η μου ⲛ

ⲛ^N Μη εκ κλι νη στην καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ⲛ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⲛ

ⲛ^N Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την

α νο μι ι ι αν ⲛ και ου μη συν δυ α σω

με τα των εκ λε κτων α αυ των ⲛ

ⲛ^N Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγξει με ⁶λα ε λαι ον δε αμαρτω λου

μη λιπα να τωτην κε φαλην μου ^να

^N ^να ⁰ τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των ^Δα κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^να

^N ^να ^ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ⁶λα ω σει παχος γης ερ ρα γη ε

πι της γης ⁶λα δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των παρα τον Α δην ^να

^N ^να ⁰ τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθαλ μοι μου ^Δα ε πι σοι ηλ πι σα μη αν

τα νε λησ την ψυχη μου ^να

^να Φυ λα ζον με α πο πα γι ιδος ης συ

νεστησαν το μοι ^αα και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν ^να

^να Πε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι αμαρτω λοι ^εκα τα μονας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω ^να

^N^να Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα ^αα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην ^να

^N^να Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου Ἀ την θλιψιν μου ε νω πιον αυ του

απαγγελω Ἀ

^N Ἐν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευ

μαμου Ἀ και συ εγνωστας τριβους μου Ἀ

^N Ἐν ο δω ταυ τη Ἀ η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δα μοι Ἀ

^N Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και

ε πε βλε πον Ἐ και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκων με Ἀ

^N Ἄ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχην μου Ἀ

κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα
συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
των

Προ σχεις προς την δε η σιν μου
ο ο τι ε τα πει νω θηνοσφοδρα

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με
ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε
με

ζε γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
νο μα τισου

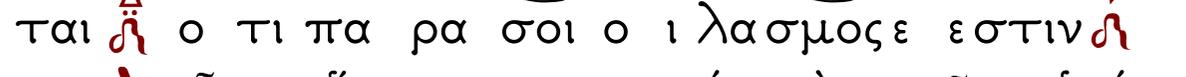
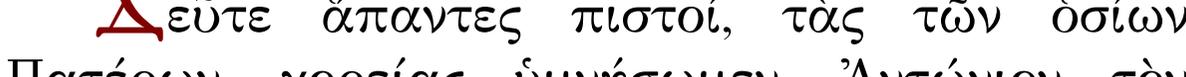
^N
Ἄ ^γ Ε με υ πο με νου σι δι και οι Ἄ ^Δ ε
ως ου αν τα πο δως μοι Ἄ ^γ
^N
Ἄ ^γ Ε κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
ε Ἄ ^Δ Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου Ἄ ^γ
^N
Ἄ ^γ Γε νη θη τω τα ω τασου προ σε χον
τα εις την φω νην της δε η σε ως μου Ἄ ^γ

Σπιχηρά.

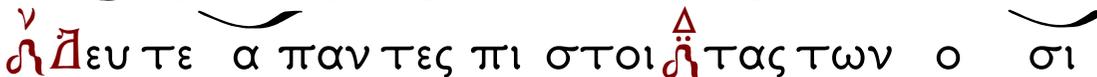
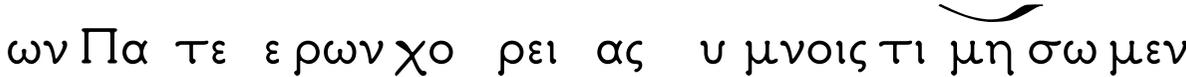
ᾠχος πλ. δ'. Δεῦτε ἅπαντες πιστοί.

^χ_ν ^N
^ν αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Δ τις υ πο στη σε

 ται ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο σε ε στιν ^ν

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὰς τῶν ὁσίων
 Πατέρων, χορείας ὑμνήσωμεν, Ἀντώνιον τὸν
 Κορυφαῖον, τὸν φαινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἕκαστον,
 καὶ πάντα ὁμοῦ, καὶ τούτων ὥσπερ
 Παράδεισον, ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας
 νοητῶς διεξερχόμενοι, τερπνῶς ἀνακράζωμεν.
 Ταῦτα τὰ ξύλα, ἃ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ
 αὐτά, τοὺς ἀφθάρτους καρπούς τῆς ζωῆς
 ἐξανθήσαντα, προσήγαγον τῷ Χριστῷ,
 ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχάς, πρὸς οὓς
 βοήσωμεν· θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε,
 τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

^ν ^N
^ν Δευ τε α παν τες πι στοι ^Δ τας των ο σι

 ων Πα τε ε ρων χο ρει ας υ μνοις τι μη σω μεν

Αν τω νιον τον κο ρυ φαι αι ον τον φα ει
νον Ευ θυ μιον και ε καστον και παντας
ομου και του ου των ω σπερ Πα ρα δει σον αλ
λον τρυ φης τας πο λι τει ασ νο η τως δι ε
ξερ χο με νοι τερ πνωσ α να κρα ζω μεν
ταυ τα α τα ζυ υ υ λα α ε φυ τευ σεν
ο Θε ος η μων τα αυ τα τους α φθαρ
τους καρ πους της ζω ης ε ζαν θη σαν τα
προ ση γα γον τω Χρι στω εκ τρε φον τα η
μων τας ψυ χας προς ους βο η σω ω μεν θε
ο φο ροι μα κα ρι οι πρε σβευ σα α τε του

^N
Δευτε α παντες πιστοι ^Δτας των ο σι
ων Πα τε ερων χο ρει ας υ μνοις τι μη σω μεν
^γ Αν τω νιον τον κο ρυ φαι αιον τον φα ει
νον Ευ θυ μιον ⁶ και ε καστον και παντας
ο μου ^γ και του ου των ω σπερ Πα ρα δει στον αλ
λον τρυ φης ^Δτας πο λι τει ας νο η τως δι ε
ζερ χο με νοι ⁶ τερ πνω σ α να κρα ζω μεν ^γ
ταυ τα α τα ζυ υ υ λα ^γ α ε φυ τευ σεν
ο Θε ος η μων ⁶ τα αυ τα τους α φθαρ
τους καρ πους της ζω ης ε ζαν θη σαν τα ^Δ
προ ση γα γον τω Χρι στω ^Δ εκ τρε φον τα η

μῶν τὰς ψυχὰς ἡ̇ πρὸς οὓς βοῆ σωωμένῃ̇ θε
ο φοροίμακα ριοί πρεσβευσαάτε του
σωθῆναι ἡ̇ μας βλ
ἡ̇ ἄπο φυλακῆς πρωίας μεχρὶ
νυκτός ἡ̇ ἀπο φυλακῆς πρωίας ἡ̇ ἐλ
πίσῃ̇ Ἰσραὴλ ἐπιτόν Κυρίου νλ

Χαῖρε Αἴγυπτε πιστή, χαῖρε Λιβύη ὄσια,
χαῖρε Θηβαῖς ἐκλεκτή, χαῖρε πᾶς τόπος, καὶ
πόλις καὶ χώρα, ἢ τοὺς πολίτας θρέψασα, τῆς
Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν
ἐγκρατείᾳ, καὶ πόνοις αὐξήσασα, καὶ τῶν
ἐπιθυμιῶν, τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ,
ἀναδείξασα, οὗτοι, φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ἀνεφάνησαν, οἱ αὐτοὶ τῶν θαυμάτων τῆ αἴγλη,
καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν, ἐξέλαμψαν νοητῶς,
εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα. Αὐτοῖς βοήσωμεν·
Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ
σωθῆναι ἡμᾶς.

^N
 Ξαι ρε Αι γυ πτε πι στη χαι ρε Λι βυ η
 ο σι ι α ^Δ χαι ρε Θη βα ις εκλεκτη ^ν χαι
 αι ρε πας το προς και πο ο λισ και χω ρα ^Δ η
 τους πο λι τας θρε ψα σα ⁶ της Βα σι λει ας
 των ου ρανων ^ν και του ου ου τους εν εγ κρα
 τει α και πο ο νοις αυ ζη σα σα ^Δ και των
 ε πι θυ μι ων τε λει ους αν δρας τω Θε
 ω α να δει ζα σα ^ν ου τοι οι φω στη η
 η ρεσ των ψυ χων η μων α νε φα νη σαν
^Δ οι αυ τοι των θ αυ μα α των τη αι γλη ^Δ
 και των ε ργων τοις τε ρα σιν ⁶ ε ξε λα μ ψ αν νο

η τως ^Δ εις τα πε ρα τα ^γ α παν τα ^Δ αυ
 τοις βο η σω ω μεν ^Δ Πα τε ρες παμ μα κα ρι
 στοι πρε σβευ σα α τε του σω θη η ναι η
 μας 6
λ

^χ ^γ ^N ⁶ ^λ ⁶ ^λ
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
 ος ⁶ και πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις ⁶ και
 αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ⁶ ^λ εκ πα
 σω των α νο μι ων αυ του γ
λ

Χαῖρε Αἴγυπτε πιστή, χαῖρε Λιβύη ὄσια,
 χαῖρε Θηβαῖς ἐκλεκτή, χαῖρε πᾶς τόπος, καὶ
 πόλις καὶ χώρα, ἣ τοὺς πολίτας θρέψασα, τῆς
 Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν
 ἐγκρατείᾳ, καὶ πόνοις αὐξήσασα, καὶ τῶν
 ἐπιθυμιῶν, τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ,
 ἀναδείξασα, οὗτοι, φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν

ἀνεφάνησαν, οἱ αὐτοὶ τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ,
καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν, ἐξέλαμψαν νοητῶς,
εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα. Αὐτοῖς βοήσωμεν·
Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ
σωθῆναι ἡμᾶς.

✠^N και ρε Αι γυ πτε πι στη και ρε Λι βυ η
ο σι ι α ✠^Δ και ρε Θη βα ις εκλεκτη ✠^γ και
αι ρε πας το προς και πο ο λισ και χω ρα ✠^Δ η
τους πο λι τας θρε ψα σα ✠⁶ της Βα σι λει ας
των ου ρα νων ✠^γ και του ου ου τους εν εγ κρα
τει α και πο ο νοις αυ ζη σα σα ✠^Δ και των
ε πι θυ μι ων τε λει ους ανδρας τω Θε
ω α να δει ζα σα ✠^γ ου τοιοι φω στη η
η ρεσ των ψυ χων η μων α νε φα νη σαν

Δ
 Δ οι αυ τοι των θαυ μα α των τη αι γλη Δ
 και των εργα των τοις τε ρα σιν 6 λ ε ξε λα μ ψ αν νο
 η τως Δ εις τα πε ρα τα α παν τα Δ αυ
 τοις βο η σω ω μεν Δ Πα τε ρες παμ μα κα ρι
 στοι πρε σβευ σα α τε του σω θη η ναι η
 μας 6 λ

Δ
 Δ Δι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα ε
 θνη 6 λ ε παι νε σα τε Αυ τον παν τες οι λα
 Δ

οι Δ Τίς ἐξεΐποι γηγενῶν, τοὺς θαυμαστοὺς
 ὑμῶν βίους, Πατέρες παγκόσμιοι; ποία δὲ
 γλῶσσα λαλήσει, τοὺς ἱεροὺς ἐν Πνεύματι
 ἀγῶνας, καὶ ἰδρωτάς ὑμῶν, τὰ ἄθλα τῶν
 ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, τὰς παλαίστρας

τῶν παθῶν, ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς, καὶ τοῖς δάκρυσιν, ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, ὡσπερ Ἄγγελοι ὄντως ὤφθητε, οἱ αὐτοί, τὰς δαιμόνων δυνάμεις, τελείως καθείλετε, τελέσαντες θαυμαστά, καὶ ἐξάίσια τέρατα. Διὸ πρεσβεύσατε, σὺν ἡμῖν παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ἰ̅ς̅ ε̅ ζ̅ει̅ ποι̅ γ̅η̅ γε̅ νων̅ τ̅ους̅ θ̅αυ̅ μα̅
στο̅υς̅ υ̅ μ̅ων̅ β̅ι̅ ο̅υς̅ Πα̅ τε̅ ρ̅ες̅ πα̅ γ̅ κο̅ σ̅μι̅ ο̅ι̅
ποι̅ α̅ δε̅ γ̅ λ̅ω̅ σ̅ σα̅ λα̅ λ̅η̅ σει̅ τ̅ους̅ ι̅ ε̅
ρους̅ εν̅ Π̅νευ̅ μα̅ τι̅ α̅ γ̅ ω̅ ω̅ νας̅ και̅ ι̅ δ̅ρω̅
τας̅ υ̅ μ̅ων̅ τα̅ α̅ α̅ α̅ θ̅λα̅ των̅ α̅ ρ̅ε̅ των̅
τη̅ν̅ τη̅ ζ̅ιν̅ του̅ σω̅ μα̅ το̅ς̅ πα̅ λ̅αι̅ στ̅ρας̅ των̅
πα̅ θ̅ων̅ εν̅ α̅ γ̅ ρ̅υ̅ π̅νι̅ αι̅ς̅ και̅ ευ̅ χ̅αι̅ς̅ και̅ το̅ις̅
δα̅ κ̅ρυ̅ σ̅ιν̅ υ̅ μ̅εις̅ εν̅ κο̅ ο̅ σ̅μ̅ω̅ ω̅ σ̅περ̅

Αγγελοι οντως ωφθητε ^Δοι αυτοι τας δαι

μονων δυ να μεις τε λειως κα θει λε τε ^ν

τε λεσαντες θαυμαστα και ε ζαι αι σι

α τε ρα τα ^Δδι ο πρεσβευσα τε ^Δσυν η

μι ιν παμ μα κα ριστοι ^Δτυ χειν η μας

της α ληκτου χα ρας ^ν

^χ^ν^N ^ΔΟ τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος

αυ του εφ η μας ⁶ και η α λη θει α του

Κυ ρι ου ^Δμε νει εις τον αι ω να ^ν

Τίς ἐξείποι γηγενῶν, τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῶν βίους, Πατέρες παγκόσμιοι; ποία δὲ γλῶσσα λαλήσει, τοὺς ἱεροὺς ἐν Πνεύματι ἁγῶνας, καὶ ἰδρωτάς ὑμῶν, τὰ ἄθλα τῶν

ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, τὰς παλαιίστρας τῶν παθῶν, ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς, καὶ τοῖς δάκρυσιν, ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, ὡσπερ Ἄγγελοι ὄντως ὤφθητε, οἱ αὐτοί, τὰς δαιμόνων δυνάμεις, τελείως καθείλετε, τελέσαντες θαυμαστά, καὶ ἐξάίσια τέρατα. Διὸ πρεσβεύσατε, σὺν ἡμῖν παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ἰ̅ς̅ ε̅ ζ̅ει̅ ποι̅ γ̅η̅ γε̅ ν̅ων̅ Ἄ̅τους̅ θ̅αυ̅ μα̅
σ̅τους̅ υ̅ μ̅ων̅ β̅ι̅ ο̅υ̅ς̅ Πα̅ τε̅ ρ̅ες̅ πα̅γ̅ κο̅σμι̅ ο̅ι̅
ποι̅ α̅ δε̅ γ̅λω̅ ω̅ σ̅ σα̅ λα̅ λ̅η̅ σει̅ Ἄ̅τους̅ ι̅ ε̅
ρους̅ εν̅ Π̅νευ̅ μα̅ τι̅ α̅ γ̅ω̅ ω̅ ν̅ας̅ και̅ ι̅ δ̅ρω̅
τας̅ υ̅ μ̅ων̅ Ἄ̅ τα̅ α̅ α̅ α̅ θ̅λα̅ των̅ α̅ ρ̅ε̅ των̅ Ἄ̅
την̅ τη̅ ξ̅ιν̅ του̅ σω̅ μα̅ τος̅ Ἄ̅ τας̅ πα̅ λ̅αι̅ στ̅ρας̅ των̅
πα̅ θ̅ων̅ Ἄ̅ εν̅ α̅ γ̅ρυ̅ π̅νι̅ αι̅ς̅ και̅ ε̅υ̅ χ̅αι̅ς̅ και̅ το̅ις̅

δακρυ σιν^ν υ μεις εν κο ο σμω ω σπερ
Αγ γελοι ον τως ω φθη τε^Δ οι αυ τοι τας δαι
μονων δυ να μεις τε λει ως κα θει λε τε^ν
τε λεσαντες θ αυ μα στα και ε ζαι αι σι
α τε ρα τα^Δ δι ο πρε σβευ σαα τε^Δ συν η
μι ιν παμ μα κα ρι στοι^Δ τυ χειν η μας
της α λη κτου χα ρας^ν

Δοξαστικὸν.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα, τηρήσαντες ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενοι, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνεληλύθατε· ἀνδρικῶς γάρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενοι, ἐσπεύσατε τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ Πνεύματι· ὅθεν μοναζόντων,

με ε ε ε νοι ^Δ εις το καθ' ο μοι οι ω ω
σιν ^Π ^Δ ως δυ να τον α νε ε ε λη λυ υ
θα α α α τε ^π αν δρι κως γαρ την φυσιν εκ
βι α σα με νοι ε σπεν σα α τε ^Δ ^N το χει ει
ειρον ^Π ^ν κα θυ πο τα α α α ζαι τω κρειιτ
το ο ο νοι ^π και την σα α αρ κα ^Δ ^σ δου
λω ω σαι τω πνε ε ευ μα τι ι ^π ο θε ε
εν μο ο ο να ζο ο ο ντων ^κ α νε δει
χθη τε α α α κρο ο ο τη ης ^κ πο λι
σται αι τη η ης ε ε ρη η η μου ^Δ ^σ ευ δρο
μουν των α α λει ει ει πται αι ^Π ^Δ κα νο νες α

16-03-2024 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

ρε τη ης α α α κρι βε ε στα α α τοι

και νυν ε εν ου ρα α νοις των ε σο οπ

τρων λυ θε ε εν των μα κα α ρι ι ι

ι οι κα θα ρως ε πο πτευ ε τε την Α

γι ι α αν Τρι α α α α δα εν τυγ

χα νο ο ον τε ε ες α με ε σως υ περ

των πι ι ι ι στει και πο ο θω ω τι μω ω

ων τω ων υ υ υ μας

Γ Ν
 τροπος τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου
 ου λε ται Θε ε ος νι κα α α ται αι
 φυ υ σε ε ως τα α α ζις δι ο σε
 Ν Γ
 πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του Θε ου ου
 Γ Ν
 γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με θα
 σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε ε
 του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας
 Μ Γ
 η η μω ω ω ω ν

16-03-2024 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Σε σύντομον μέλος

Ἦχος Βαρύς ♪ Γα

Και νυ νυ και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
Μη τηρ μεν ε γνω ω σθης υπερ φυ σιν Θε
ο το ο κε ε μει νας δε παρ θε νος υπερ
λο ο γον και εν νοι αν και το θαυμα του
τοκου σου ερ μη νευσαι γλω ωσ σα ου ου δυ
ναι πα ρα δο ο ζου γαρ ουσης της συλ
λη ψε ως α γνη α κα τα λη πτος ε
στιν ο τροπος της κυ η σε ως ο που γαρ βου
λεται Θε ος νι κα ται φυ σε ως τα α

16-03-2024 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

ξίς ^Γη ^Νδι ο σε πα ^Γαν τες μη τε ρα του Θε
^Δου γι νωσκοοντες δε ο μεθ^Πα σου εκ τε
^Δνωσ πρεσβεε ευ ε ^Δτου σω θη ναι τας ψυχας
^Γη μω ω ω ν ^Γη

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἰλαρόν...»

Φῶς ἰλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ Η' 19-23)

Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Νηστεία ἢ τετάρτη, καὶ νηστεία ἢ πέμπτη, καὶ νηστεία ἢ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἢ δεκάτη, ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα καὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς, καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἔτι ἤξουσι λαοὶ πολλοί, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς, καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες· Πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἤξουσι λαοὶ πολλοί, καὶ ἔθνη πολλά, ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλήφονται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλήφονται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· Πορευσώμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν, ὅτι ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστίν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ
νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτη, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόσπχα.

ᾠχος β'. Ἰδιόμελον.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος, τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν, διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ· ἔφθασε γὰρ ὁ καιρὸς, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Συνεισέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ᾠχος Δι

Καθαρίσωμεν εαυτούς α δε
ελφοί ἀποπαντος μολυσμου σαρκος
και Πνεεεευμαααατος τας λαμπα
δας των ψυχων ημων φαιδρυνωμεν δι
φιιιλοοοπτωωχειειειας μη

κα τε σφι οντες αλ λη η λου ους τη η συ
κο φαν τι ι ι ι α ε φθασε γαρ ο και
αι ρος οταν ο Νυμ φι ος ε λευ σε εται
πασιν α πο δου ναι κα τα τα ε ε εργα αυ
των συ νει σε ελ θω ω μεν Χρι ι στω με
τα των φρο νι μων πα αρ θε ε ε νων την φω
νην ε κει ει νη ην του Λη η στου προς αυ
το ο ον α α να κρα α ζο ο οντες
μνη σθη τι ι η μων Κυ ρι ι ε οταν ελ
θης εν τη Βα σι λει ει ει α α α α
σου

Στίχ. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

ᾠχος β'.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος, τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν, διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ· ἔφθασε γὰρ ὁ καιρὸς, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Συνεισέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἢ κα θα ρι σω μεν ε αυ του ου ους α δε
ελ φοι α πο παν τος μο λυ σμου σαρ κο ος
και Πνε ε ε ευ μα α α α τος τας λαμ πα

δας των ψυχων ημων φαιδρυνωμεν δια
 φιλιιλοοπτωωχειειειςμη
 κατεσθιοντες αλληλουουσ τη ησυ
 κοφαντιιιαεφθασεγαροκαι
 αιρος οταν ο Νυμφιος ελευσεεται
 πασιν αποδουναικαταταεεργααυ
 των σουνεισεελθωμεν Χριστωμε
 τατων φρονιμων παρθεενωντην φω
 νην εκεινηνην του Ληηστου προς αυ
 το οοναακρααζοοντες
 μνησθητιιημων Κυριε οταν ελ

θης εν τη Βασιλειαι αι αααα

σου ^Δ Ἦχος Πά

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἦχος β'.Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Ἰων α γι ι ων Μαρ τυ ρων πρε σβευ
ο ον των υ περ η μων ^Δ και τον Χρι στον υ
μνου ν των πα σα πλα νη πε παυ ται ^π και των
αν θρω πων το γε ε νος πι στει δι α α σω ζε
ται ^π

Δοξαστικόν.

ᾠχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τοὺς καθηγητὰς
νῦν τιμῶμεν, Πατέρες ὅσοι· δι' ὑμῶν γὰρ
τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν,
μακάριοι ἐστὲ τῷ Χριστῷ δουλεύσαντες, καὶ
ἐχθροῦ θριαμβεύσαντες τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων
συνόμιλοι, Δικαίων ὁμόσκηνοι, καὶ Ἁγίων, μεθ'
ῶν πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος λ' ἢ Νη

 ᾠχ' Ν Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι

 καιαι Υιυι ω ω ω λ και α γι ι ω ω

 Πνε ε ε ε ευ μα α α α Πνεευμα τι

 ᾠχ' Ν των μο να στων τα α πλη η η θη η

 τους κα θη γη τα ας νυν τι ι μω ω ω μεν

 Πα τε ε ρες Ο ο ο ο σι ι ι ι οι

δι υ μων γαρ τη ην τρι ι ι βο ον ^Δτην
 ο ον τως ε ευ θει ει αν πο ρευ ε σθαι ε ε
 ε ε γνω ω ω μεν ^νμα κα α α ρι οι
 ε ε στε ^Δτω Χριστω δου ου ου λευ σα αν τες ⁶
 και εχ θρου ου θρι αμ βευ σαν τες δυ υ υ υ
 να α α α μιν ^νΑγ γε ε λων συ νο ο ο
 μι ι ι ι λοι ^ΔΔι και αι ων ο ο μο σκη η νοι
 οι οι και Α α α γι ι ι ι ων ^νμεθ
 ω ^Δε λε η θη η ναι τας ψυ χα α α ας
 η η η η μων ^ν

^χ
^ν
ⲕⲁⲓ ⲛⲩ ⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲐⲩⲥ
ⲁⲓ ⲱ ⲛⲁⲥ ⲧⲱⲛ ⲁⲓ ⲱ ⲛⲱⲛ ⲁⲙⲛⲩ

Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον, χαῖρε αὔλου φωτός, καθαρὸν ἐνδιαίτημα, χαῖρε τὸ κεφάλαιον, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τε, τῶν Ἀποστόλων, χαῖρε τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων, χαῖρε τὸ καύχημα, χαῖρε τὸ πλήρωμα, Προφητῶν Πανάμωμε, καὶ Ἀσκητῶν, Μοναστῶν ἀγλαΐσμα, καὶ σωτηρία πιστῶν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον, Τριώδιου.

Ἦχος Δ΄ Δι

^χ ^Δ
^Δ Θ ε ο ς τ ω ν Π α τ ε ρ ω ν η μ ω ν ^Δ ο
 π ο ι ω ν α ε ι μ ε θ η μ ω ν ^Δ κ α τ α τ η ν σ η ν ε
 π ι ε ι κ ε ι α ν ⁶ μ η α π ο σ τ η σ η ς τ ο ε λ ε ο ς
 σ ο υ α φ η μ ω ν ^Δ α λ λ α τ α ι ς α υ τ ω ν ι κ ε σ ι α ι ς
 ε ν ε ι ρ η ν η κ υ β ε ρ ν η σ ο ν τ η ν ζ ω η η ν η
 μ ω ν ⁶

Ἄο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ων Πνευ μα τι ^Δ και νυν και α ει και
εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^Δ
^χ Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Α γ
γε λοις α γνω στον μυστη ρι ον ⁶ δι α σου
Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται ⁶
Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρκου με νος
^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
τα δε ζα με νος ⁶ δι ου α να στη σας τον
πρω το ο πλα στον ^Δ ε σω σε νε κ θα να του
τας ψυ χας η μω ^Μ ω ω ν ^Δ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία! ΧΟΡΟΣ: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., **Κύριε** ἐλέησον (γ'), **Πάτερ** ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.